

KONINKRIJK BELGIE.  
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.  
-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 13 november 1987 door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van de voorzieningen voor bejaarden", heeft op 2 december 1987 het volgend advies gegeven :

1. Het ontwerp heeft in hoofdzaak tot doel de leemte op te vullen die is ontstaan doordat het Arbitragehof, bij arrest nr. 40 van 15 oktober 1987, het 6° van artikel 14, tweede lid, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden heeft vernietigd.

Het genoemde artikel 14 van het decreet van 5 maart 1985 gaf aan de Vlaamse Executieve de opdracht om, inzonderheid met betrekking tot de veiligheid, normen vast te stellen waaraan voorzieningen voor bejaarden moeten voldoen om te kunnen worden erkend. Het Arbitragehof was echter van oordeel dat, meer bepaald inzake brandveiligheid, de nationale overheid bevoegd is gebleven voor het uitvaardigen van basisnormen, "d.w.z. normen die gemeen zijn aan een categorie van constructies zonder dat daarbij in acht wordt genomen welke de bestemming ervan is", en dat de Gemeenschappen enkel bevoegd zijn om m.b.t. de sectoren van het beleid die hun zijn overgedragen specifieke veiligheidsaspecten te regelen. Het Hof trok daaruit de conclusie dat artikel 14, tweede lid, 6°, van het decreet van 5 maart 1985 de regels schendt die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten "in de mate dat aan de Executieve een onbegrensde delegatie wordt gegeven tot het vaststellen van veiligheidsnormen voor bejaardenvoorzieningen".

.../...

Het ontwerp beoogt zo nauw mogelijk aan te sluiten bij de uitspraak van het Arbitragehof door voor te stellen de vernietigde bepaling van het decreet van 5 maart 1985 te vervangen door een voorschrift dat de woordelijke weergave is van de termen waarin het Arbitragehof de bevoegdheid van de Gemeenschappen ter zake heeft omschreven.

De inleidende zin van de desbetreffende bepaling van het ontwerp kan wel als volgt worden verbeterd : "In artikel 14, tweede lid, van het decreet van 5 maart 1985 houdende ..., wordt het 6°, dat door het Arbitragehof bij arrest nr. 40 van 15 oktober 1987 werd vernietigd, opnieuw opgenomen in de volgende lezing :".

2. Door de vernietiging van artikel 14, tweede lid, 6°, van het decreet van 5 maart 1985 werd meteen de rechtsgrond ontnomen aan het ter uitvoering van die bepaling getroffen besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1985 houdende de veiligheidsnormen waaraan de serviceflatgebouwen, de woningcomplexen en de rusthuizen moeten voldoen om te kunnen worden erkend.

Die vaststelling heeft de Executieve ertoe gebracht in artikel 3 van het ontwerp een overgangsregeling op te nemen, waarbij - in afwachting dat een besluit wordt getroffen ter uitvoering van de nieuwe bepaling van artikel 14, tweede lid, 6°, van het decreet - eensdeels, de voorlopige erkenning mogelijk wordt gemaakt van voorzieningen waarvoor een aanvraag om erkenning werd

ingediend vóór de bekendmaking van het thans ontworpen decreet (§ 1) en, anderdeels, de geldigheidsduur van de lopende erkenningen, ongeacht of deze op grond van de wet van 12 juli 1966 dan wel op grond van het decreet van 5 maart 1985 werden verleend, wordt verlengd tot 1 september 1989 (§ 2).

2.1. Bij paragraaf 1 van de overgangsbepaling rijst de vraag of het niet logischer en ook redelijker zou zijn het toepassingsgebied ervan uit te breiden tot alle aanvragen die worden ingediend vóór het van kracht worden van het besluit dat zal worden getroffen ter uitvoering van de nieuwe bepaling van artikel 14, tweede lid, 6°, van het decreet van 5 maart 1985, ongeacht of de aanvraag dagtekent van vóór dan wel van na de bekendmaking van het thans ontworpen decreet.

2.2. Indien de overgangsbepalingen formeel in het decreet van 5 maart 1985 worden ingevoegd - zoals in het ontwerp wordt voorgesteld - zouden uitdrukkingen als "de datum van de bekendmaking van dit decreet" en "de thans bestaande rusthuizen" moeten worden begrepen in functie van de bekendmaking en de inwerkingtreding, niet van het thans ontworpen decreet maar wel van het decreet van 5 maart 1985, wat kennelijk niet in overeenstemming zou zijn met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

Dergelijke verkeerde interpretaties kunnen worden vermeden, hetzij door artikel 3 van het ontwerp als een autonome bepaling te formuleren, hetzij door in de bedoelde uitdrukkingen een vaste datum (bv. 1 maart 1988) als criterium te hanteren. Indien de eerste formule wordt

.../...

gekozen, zal men in fine van paragraaf 1 en in 2° van paragraaf 2 niet "dit decreet" moeten schrijven, maar wel "het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden".

2.3. Naar analogie met 2° van paragraaf 2, precisere men ook in 3° van die paragraaf dat de erkenningen worden bedoeld die werden verleend op grond van het decreet (te vermelden ofwel als "dit decreet" ofwel als "het voornoemde decreet van 5 maart 1985", naargelang artikel 3 als een wijziging van het decreet van 5 maart 1985 dan wel als een autonome bepaling zal worden geformuleerd).

-----

De kamer was samengesteld uit

|          |   |                |                     |
|----------|---|----------------|---------------------|
| de Heren | : | P. VERMEULEN,  | eerste voorzitter,  |
|          |   | J. NIMMEGEERS, | staatsraden,        |
|          |   | W. DEROOVER,   |                     |
|          |   | J. GIJSSELS,   | assessoren van de   |
|          |   | J. HERBOTS,    | afdeling wetgeving, |
| Mevrouw  | : | F. LIEVENS,    | griffier.           |

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,  
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.